

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

5. An hæretici pœnam Excommunicationis incurrant ipso facto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

contra fidem, matura requiritur deliberatio
 Consulendum proinde ut tales motus negligenter
 & contemnat, nec se affligat quòd abjicere non
 possit, quia hoc est sæpè impossibile, maxime
 in laborantibus forti & turbatâ phantasiâ. Tale
 igitur dubium ex infirmitate procedit.

2. Dubitans de fide nondum sufficienter
 propositâ, non est hæreticus, imo sic regulari-
 ter disponuntur paulatim magis & magis qui
 ad fidem convertuntur. Et tale dubium prove-
 nit ex ignorantia.

3. Dubitans de aliqua propositione numquam
 de fide, seu ut talis ab Ecclesia proposita, non
 est hæreticus.

4. Audiens fundamenta hæreticorum, quæ
 tam fortia ipsi videntur, ut non possit illa sol-
 vere, per hoc non censetur dubius esse, aut in-
 constans, aut infirmus in fide, dummodo capti-
 vet imbecillitatem intellectûs sui, sub auctori-
 tate Ecclesiæ Catholicæ.

ARTICULUS V.

*An hæretici pœnam Excommunicationis
 incurrant ipso facto.*

Certum est quòd illi qui tantum errant in
 fide ex mera ignorantia invincibili, & qui
 tantum materialiter dici possunt hæretici,
 pœnam

pœnam Excommunicationis non incurrant: sicut enim defectu pertinaciæ excusantur à peccato hæresis, quæ pertinaciam requirit, multò magis excusabuntur à pœna Excommunicationis, quæ contumaciam requirit. Ac proinde rudes & simplices personæ hanc pœnam non facillè incurrunt.

Inquiritur ergo de hæresi formali tam internâ quàm externâ Et quoad merè internam non est dubium, quia enim Ecclesia non iudicat de merè internis, ideo neminem punit propter tales actus.

Similiter non incurritur excommunicatio ob hæresim merè externam sine interna, censura enim illa fertur contra veros hæreticos, tales autem non sunt, qui externè tantùm, & non internè sunt hæretici.

Reducitur igitur tota quæstio ad hæreticum qui internam & formalem hæresim externo actu manifestat. Et dicimus talem ipso facto quo internam hæresim externè manifestat, etiam nemine præsentè, incidere in excommunicationem majorem. Et ratio est, quia tam in Bulla Cœnæ, quàm in aliis bullis prioribus, sententia excommunicationis fertur contra omnes hæreticos, & clarè exprimitur quod statim ipso facto sine ulteriore fulminatione incurratur: ergo de hoc non est dubitandum quantum ad formales hæreticos, qui internam hæresim externè manifestant. Dixi etiam nemine præsentè, quia licet sine alicujus præsentia

sentia maneat hæresis occulta, non tamen interna tantum, sed etiam externa quæ jurisdictioni Ecclesiæ de exterioribus judicantis, per talem licet occultum actum subicitur.

Notandum tamen est quòd illa signa externa debeant esse talia, quæ vel ex natura sua vel ex intentione operantis ad manifestationem dirigantur. Si autem signa illa indifferètia sint, nec ad hoc directæ, probabilius est quòd non sufficiant ad incurrendam excommunicationem.

Objicies illud Apostoli ad Tit. 3. v. 10. *Hæreticum hominem post unam & secundam correptionem devota.* Ergo antequam pœnitentiæ excommunicationis à quopiam incuratur, requiritur una aut duplex admonitio seu correptio. Per devotationem enim excommunicatio intelligitur, quia ipsius effectus est. Et S. Th. ad illum locum dicit quòd Ecclesia non statim condemnat, sed post primam aut secundam correptionem. Ex quibus videtur concludi hæreticum non esse excommunicatum ipso facto.

Resp. 1. Apostolum velle ut hæreticus semel aut iterum corripiatur, antequam ut incurabilis omnino ab Episcopo deferatur, ut non habeat excusationem.

2. Illam doctrinam Apostoli habere locum tantum de excommunicatione lata ab homine, quæ requirit præviā admonitionem, ut habetur *c. in presentia. & c. Sacro de sent. excommunicat.* Excommunicatio autem lata à jure ho-

D
non req
admoni

A

I

T A

re
fidelibu
catione
men ob
timoran
solos h
ctum fi
in Con
etiam p
cretum
dala,
conscien
deincep
rum ad
quibusc
cumque
suspensi
jure ge
vel ali
sticum

no

non requirit. Ipsa enim lex dum fertur prævia admonitio est.

ARTICULUS VI.

*In quibus liceat cum hæreticis
communicare.*

T Ametsi olim vitandi essent omnes Hæretici, quomodocumque cogniti; nec à fidelibus admitti possent ad ullam communicationem sive civilem, sive Religiosam; Tamen ob inquietudinem fidelium habentium timoratum conscientiam, hoc reductum est ad solos hæreticos publicè denuntiatos, quod factum fuit à Martino V. in Conc. Constant. & in Conc. Basileens. sess. 20. confirmatum, uti etiam postea sub Leone X. sess. 10. Quod decretum Martini sic habet. *Ad evitanda scandala, & multa pericula, subveniendumque conscientiiis timoratis, statuitur quòd nemo deinceps à communione alicujus in Sacramentorum administratione, vel receptione, aut aliis quibuscumque divinis, vel extra. prætèxtu cujuscumque sententia aut Censura Ecclesiastica, seu suspensionis, aut prohibitionis, ab homine vel à jure generaliter promulgata teneatur abstinere, vel aliquem vitare, aut interdictum Ecclesiasticum observare, nisi sententia, prohibi-*